

Al in de vroege middeleeuwen hebben walvisvaarders vanuit West- en Zuid-Europa de grijze walvis en de noordkaper in de Noordzee en Waddenzee uitgeroeid.

De grijze walvis

en zijn sleutelrol in ondiepe zeeën

Door bodemwoeling tijdens het foerageren houdt de grijze walvis lokaal de bodem open. Veel bewoners van open zand- en slibbodems profiteren daarvan. Ook komen zo bodemdieren aan de oppervlakte als voedsel voor vis en vogels.

Deze kampioen wereldreizen onder de zoogdieren vindt voedsel in de noordelijke zeeën en paart en kalft in warmer water. Door klimaatverandering bereikt hij tegenwoordig via ijsvrije zones boven Rusland en Canada vanuit de Stille Oceaan ook de Atlantische Oceaan. Zo zou hij ook weer in de Noordzee en Waddenzee terug kunnen keren.

De grijze walvis voedt zich met bodemdieren. Hij draait zich op zijn (meestal rechter)zijde en neemt een hap van de toplaag. Met zijn tong duwt hij het in het water opgeloste zand weer naar buiten. De baleinen, kamvormige uitgroeisels in zijn bovenkaak, filteren de bodemdieren eruit.

Walvispoep en voedsel in de opgewoelde bodem voeden ook tijdens de migratie de kiezelwieren en het fytoplankton: massale CO₂-binders en basisvoedsel voor dieren.

www.ark.eu/grijze-walvis
© Jeroen Helmer / ARK Rewilding Nederland

haringetjes